

Compendium Logice C. A. P. Ignatio
de Mascarenhas anno 1636.

Cogimur vela dare in hac India oceano quae eam
Surgentes demoror aethros - Hec candida cursum
luna negat, nempe de spera sanctissima curus die
feriata felisissimae eportu solvimus. cum talem
stellam mihi pfero cursum nobis auguros in cursum
dimittit - hoc namq; dabit venerata secundat.
nam refrigantibus potagivabibus de feruoribus hoc sci
dere cupisante quippe ubi hoc - alba nauis stella
refuluit de fluit saxis appetatus amor conciduntuo
ubi fugiant q; natus q; illa qua ppter haec mea
India nauis tam felisissimae sustinet pfecta sperant
casus deperitatum scopulis superatis nobis q; san
dem laureatis - plenis pectat. ottea uellit.

[Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.]

[A large block of very faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

DE UNIVERSALI I^a

Quid sit Uniuersale

ARTICVLVS I^o

Definitur & diuiditur Uniuersale

Uniuersale como nuncupatum sumptum dicitur. Nam
quod nulla pertinet - ut uox homo gra pro homi
ines signat, sed qd pla causal. de uideb uniuersa
le e in simplici et complexum: complexum e
aliquid e factum ut e totum e maius sua pte. Lo qd
suo non data pte la uniuersali ut uox homo men
dox. Simpliciter uniuersale e qd qd dicitur ab mul
ta n hinc complearo em ppositiois, qd qua dicitur
uiter dicitur s. uile in cauando, signando, in
dendo, et impudendo.

Uniuersale in cauando eia uox
aliqua ad pte e factus - ut Sicut, Sol, ignis, in sig
nando - e qd pla signat - ut uox homo et uox a
nimal, qua uox pte homines, et pla animalia
signat - in dendo - it natura uox in multos infe
rioribus ex istentibus - ut homo in petro et paulo
animal in leone et boue. in impudendo - it e de
natura uox qd uox particularibus a frangi
at homo de petro et paulo, animal de leone et bo
ue. uniuersale in cauando, et signando p propria

uniuersalia nō sūt cūm seip̄ sol̄ et homo licet q̄da
signent. Et consentit et reḡ meo d̄ singularē. solū nō
I agi nōm de iūle in p̄dō et q̄ dicādo.

Titul. V

Propositi et confutari singula

D. D.

Sententia hūmana hūm erat, nō dicitur a hūm, nō a
ras cōs, sed tantum nomina cō illa q̄ q̄d sit a
gō. danti nō cōs q̄a uōte et p̄prie stales. p̄ba
ti cō. uōm au dicitur hūc uōtem hō nō antefigimur
hūm, et illūm hōm in partem. sed aliqd̄ oib̄
cōe et illis cōm p̄tētam, q̄ dicit nō cōs. p̄bati
vō petrus et paulus conueniunt in rāte hominis
et differunt p̄ differentias in dicitur dantes, q̄ hēnt
aliquā rām cōm in q̄ conueniunt. p̄ q̄ hāc
p̄bati vō petrus et hō (et sic de cōdā dicitur a hūc
de mīlīb̄). nō competit nomini hō siḡdem si recte di
citur — petrus et hōc nomen hō, nō etiam competit
hūc homini cum nō dicitur maior rāte uō conueniunt
magis hūc q̄m ibi nō competit. Lenique aggregatio
nō multorum hominum. siḡdem nō dicitur petrus
et aggregatiōem multorum hominum, q̄ dicit nō
comuni et uniuersali.

Sed q̄ p̄bati dicitur suam ap̄mōnem
iō q̄d dicitur in mundo (p̄ico ex septo). coexistit certo
loco et tempore sed nō cōs et a hūc nō ubi se hēnt q̄
nō danti. ut respondeam obiecto. dicitur p̄bati p̄prie
p̄bati aliq̄ conuenire. Et p̄c est imēdiate. Et p̄bati
et nō dante alio q̄ p̄bati dicitur dicitur dante maiorem
q̄d dicitur in mundo coexistit certo loco et tempore p̄c
et imēdiate nego p̄bati et nō dante alio dicitur

unde in eis et in eis quamuis p se et immediate nunquam certo tempore et loco existant existunt p accidens et mediate.

Quod quod in mundo est, sicut et ab ipso ab illo p ductum, sed sicut est maxime singulis et quod ab illo, p du ubi etiam in eorum dom actio singularis p dicitur terminum singularem; go est contra locutionem et primam p tem minimeq distinguenda dea dem dicitur. oia ee singularia p se aut p accidens o sibi. oia ee p singularia nego, unde ignis p cas n p da cas ubi immediate p accidens huiusmodi illud p dicitur p accidens et mediate

Quod et eadem in uno sermo et eadem inter se, sed p et p pau sibi eadem in hoc (si dabo talia). go sicut qd petrus et pau sunt eadem inter se qd n e dicendum. et illud quum uatum solum ee ueram qd illud qum esset singulari et in eodem nichil n uo qd e qd id est eomoneabilis et e homo.

4o si darentur na eis, subirent non bicio nes omnino contrarias et repugnantes s. uiuere et mori ee in locis oppositis sed hoc uidebitur absurdum go: si nullum ee absurdum qd nes non na eis sorias huiusmodi condito nes eontrarias si qdem n p se et mediate illas p abis, sed p accidens et mediate in diuiduo cui tantum repugnat talis contrarietas.

Artus 2°
Propositio et refutatio opinionis
Platonis?

Existimabat Plato (si credimus Aristotem): existores

species ipsas separatas a partibus quibus sunt specificae. s.
 hominem bonum illa quas ideas appellabat unde ad mi-
 sebas dari ille in seculo. hoc in opinione non sustinenda
 est quia illa non est hominum, et est una eademque in se
 et parte et diversa: non una quia in creatis natura dabi-
 na a se rei una quae sit eadem cum multis debent fore
 aliter, non diversa quia tunc tot darentur non esset eiusdem
 species quos sunt partes et non dividui ipsae species
 conparati quia tamen non esset eorum et in effectibus esset quia
 illa saporibus non esset quia quod deest esset a se rei est aliquid
 certum et determinatum quod determinatum acco-
 nem quod ductum quo

In 2. quibus non separata hanc ut non est le-
 gentia potest et parte nec deest potest quod licet non essent aliter
 signum quod licet essentialia rei essentiam ingrediuntur et un-
 brancia componunt. sed illa non humana est. cum ex altero
 separata a se et parte non aliter intencione umbrae. quo
 non esset de eorum sentia, nec de illis potest sentia habere quod ali-
 cori

Aristoteles 4

De claris uera de se ipsis

Inposito quod dicitur necesse est ut sit in seorsim a singula
 rebus existentibus ut uolebat Plato sed in aptis malis specificis
 haec est in se. dupliciter potest uide committi. et sunt part
 in inferioribus et de ille in seculo. quod dicitur
 in quod aptum est in pluribus et sunt potest de se rebus
 de se. de se ut in seculo et de se. id est apti
 est de se de pluribus. quae de se rebus et de se et de se
 ex se.

1. igitur parte de se ipsis - uide est id - postu-
 lat quod uide sit unum nominare et sentia. unde reiciun-
 tur oia complexa ut animal rationale non ab ipso est quod

n' h'ent unam nomen: 2o non accipiunt quod unam rationem et
sententiam n' h'ent seu intentionem quia sunt compositae per
accidens, Itaque et analogae.

2a pars definitionis - aptum utq' de
rebus - signat q'd ad rem n' requiritur actualis predicatio
sed aptitudo ut possit predicari. Quare q'd predicatio
ante q'm rem ad actum predicacionem absolute sumptam
tam e' duplicem, naturalem. Et n' naturalis. Predicatio naturalis
e' illa quae rei n' conuenit q' etiam dupliciter e' identica
s; Et directa, identica - e' illa in q' idem q'd dicat de se
ipso, ut petrus e' petrus: Directa illa in q' id q'd se habet
forma q'd dicat de eo q'd se habet ut materia, ut petrus
h' e' animal.

Indirecta n' naturalis e' illa quae rei n' non
conuenit. haec etiam e' duplex altera s' n' sive indirecta
altera q' s' n' sive accidentis. s' n' e' illa in q' predicatur
subiectum de forma (ut animal e' h' h' e' petrus albus e'
panis, q' s' n' e' illa - cum neg' id q'd predicat e' actu
in forma illius q'd subiecti neque e' contra sed ambo sunt
uelut forma unius q' q' - album e' dulce dulce e' al-
bum; albedo enim n' e' forma dulces deniq', sed e' tam dul-
se de q'm albedo sunt forma lactis q' parvo.

Dicendum e' q'd predicatio ubi sit naturalis
directa uera et a'fra. Si q' uer' e' q'dam totum respectu
inferiorum, totum uero h'et de uer' forma partium q' q'
q'do q'd dicat de subiecto q'd dicatio uer' naturalis, directa
uera et a'fra; q'ne reuerti ab alie q'd dicatio n' naturalis,
identica, falsa, nega.

3a pars definitionis - de pluribus; signat
inferioribus debere e' q'da secundum eadem nomen et
natura naturalis in q' ipsa natura multiplicat, ut q' petrus

et quibus respectu huius: de defectu huius pars rei cuius nactus
una quod e ubi ad tres divinas personas in quibus nactus
habetur sed e idem dicitur. rei cuius etiam albedo dicitur qd e de
uinctus ponatur eadem pars in 3 lapidibus ob eandem rationem

Advente. qd inferiora debent par
te paucius habere nam ubi et eadem rationem: unde colo
ratum n e ubi respectu huius albi et nigri qd de hac
sbo qd dicitur essentialiter de nigro ut accidenta liter
fuit

Quod nam uide in hac definitione
de finitatur.

Ubi tres sunt sumi partes. 1° qd pars quae ubi et ubi ubi
naturaliter ut hie animaliter. 2° qd pars quae ubi et ubi ubi
ut sit. 3° qd pars quae ubi et ubi ubi. 3° qd relatione qd
ad ubi inferiora referatur

Est ubi qd pars quae ubi et ubi ubi
sicut definitur. 1° consistit ubi in aptitudine, a qua de
sicut qd absolutam: an in relatione, in ipsa aptitudine
fundata, et sicut qd relationem, suppono n de finitatur hie
ubi materia liter nempe nanciam qd de finitatur dicitur
hies ubi e ubi animaliter.

Ubi e de finitatur ad quicquid duplicem
uenio sententiam, et qd quilibet probabilis ubi et qd fun
da menta pponam et dissolutam: sicut ea sententia. ubi
sufficit formaliter an relatione, sicut qd hie ubi re
lationem. si ro: essentia relati ubi et in relatione qd
sicut albi i sufficit an albedine (convenit enim acide
talia dicunt essentia liter formam): sed ubi e relationem
qd ubi sicut i sufficit in relatione. Ad rationem quam
ne hie qd dicuntur i sufficit an relatione qd ubi
et quam ne hie qd dicuntur i sufficit in relatione

transcendentali. cum igitur uile sit relatum transcenden-
tale bene regit et entia litera in relatione transcenden-
tali, qd not u negamus. nec tunc sicut qd sit relatum
transcendens et relatio transcendentalis, quod uil ab
si uile nisi supra tendentia positua potentia ue ad ac-
tus, uil ad inferiora et di transcendentali, qd pua
transcendit, unde consistere uile, in hoc aspectu non
sufficit simpliciter in ei relatio sed absolute.

Proo. uile formaliter e qd huc
deficit sed ratio e pua forma uil, imo e forma ad al-
timita regdem fundata in aptitudine in qd ita minor
qd ex se huc atendente uile et particulare opponi sed non
apponanti nisi relative qd ita. Et ratio dicitur in re comp-
pua eam forma uil et essentialis e aptitudo, re-
latio uo ignis sit forma e secundaria, et e segua: ut
uidet in ex mpla huius albi. albi enim e eius forma
essentialis et primaria et e simile alteri albi sicut
ferri ad illud e forma secundaria, et e segua. Ad h
bationem dico huc qd uile et parte opponi
log de uile et parte materialiter, essentia qd uile nempe
nam eam e re noua eam potentia, qm parte, et in hoc
apponi.

Insuper. aptitudo e fundamen-
tum relationis uil, qd aptitudo e uel fundamentum uni-
uersalitate, et u uniuersale formale. Et nego e segua
huc enim aptitudo huius fundamentum relationis e
fundamentum uniuersalitate, relatio uo e qd super aditum et sed alio
consequens uniuersalitate et bene potest una forma
e fundamentum alterius, et deo in mare formale
ter, ut uidet in ex mpla albi supra.

De sententia e' q' habet hoc accret q'
ille formaliter consistit in aptitudine de se in rigab
solutum. Si q' in desione ponit definitum sed in des
oe ubi nula fit mentio de relatione sed solum de ap
titudine. go. Et ad maiorem ad in desione fieri mentio
nem definiti q' de se tradit q' genus et de se contra
n' ad q' de tradit q' condiciones definiti ut e' in desione sunt
enim magis explicans q' p'ncipales fundamenti. un
de sensus hanc desionis e' — Quod h'et relationem ubi
q' d' aptum e' ut sit in p'ncipibus & ut q' dicit de p'ncipi
bus. Pro parte e' in p'ncipibus & de se q' d'
care / et aptus ut n' ad ubi p'nt ubi e' sed h'ic actus
actus aptitudinis (q' d' e' e' potentia ad d' h'ic) go
De rigab maiorem q' d' in se actus et actus n' q' d'
ubi e' sed q' materialiter q' tunc illi competit unitas
et aptitudo.

Insubstantiale consistit formali
ter in q' d' am capacitatem et e' monitatem ad p'ncipia sed h'ac
munera magis competunt a p'ntudini q' in relatio
ni. go. Et illam capacitatem magis competere a p'ntu
dine ut forma e' ubi sed cum ista forma n' e' e' ultimo
adueniens n' n' consistet ubi in aptitudine sed in
relatione.

De desione e' n' desio ubi e'
sententia an desione? ad cuius intelligendam sci
re oportet istam e' desionem essentialem. H'ic n' e' a
qua p'cedit q' n' e' forma et forma et istam e' essen
tialem methaphisica qua e' ex genere et desio
n' e' q' p'ncipio.

Et n' q' d' de ubi e' n' e' formaliter
p'nt e' relationem tam desio q' d' e' e' q' d' e' a m

6
utrumque de se illi de se ipsa, et essentialiter. si quidem
descriptio in complexu generis & differentiam non relata
gotta; cum tamen essentialiter illi haec descriptio nihil
sachum respectu generis & differentiam sui de se
per generis & differentiam.

2a. Ita. si uelle descriptio quae est ab-
solutum haec descriptio - uelle est id quod aptum est in se
descriptio - uelle essentialiter metathesis uelle in se
haec descriptio - uelle est id quod aptum est in se
rebus uelle essentialiter uelle in se dicendo, si quidem
libet procedit per generis & differentiam sui de se
potencia essentialiter descriptio per se ad actus
et obiectum.

Questio 2a
De unitate rei uini uersalis
Archiepiscopus

Spontaneae uariae genera unitatum

Ex eo quod uelle sit unum ut dictum est, et etiam indivisibile
unum enim aput se ipsum idem est atque in se uisum, et
unitas idem atque in diuisio connegatio diuisio, quod
propterea scire oportet quod sunt unitates et quod p[ro]p[ri]e
ant uelle.

Si est unitas duplex, scilicet unitas p[ro]p[ri]a
de se p[ro]p[ri]a, unitas p[ro]p[ri]a accidentis scripturam deinde
si est de unum p[ro]p[ri]a accidentis id quod constat ex duplici
documento. ut album, album enim est ignis, et sub
album est substantia nempe lac. 2o de unum p[ro]p[ri]a accidentis
quod quod constat p[ro]p[ri]e non uelle nexu copulatis, scilicet
exeritibus accibus, lapidam et ita. 3o de unum p[ro]p[ri]a accide-
ntis quod constat per se partibus uelle de se documentis
et unione copulatis, quilibet tamen pars est completa

ut actus et potentia. unitas p[er] se (qua facit eos unius den-
sua de p[er]tinentia, qua dicitur transformata, et numerale
formale deficit) in d[omi]nio na[m] co[m] in scripta et in sua essentia
p[er]tinet ita e[st] animal unum genus in te ut n[on] sit alius; et ho[m]o
ita e[st] ho[m]o unus ut n[on] sit leo. unitas numeralis deficit in d[omi]nio
na[m] res singularem in scripta p[er] hanc ita p[er]tinet unus se cum
ut n[on] sit paucitas. Ad hoc in p[er]tinet denotatam unitatem forma-
lem na[m] ac na[m] co[m] qua in d[omi]nio facta singularem p[er] accidens
et p[er] illam ita re dicitur h[ic] ho[m]o, ut neget e[ss]e illam Leonem, et
illam equum.

Altra haec unitas a se d[omi]nio d[omi]ni unitas, qua
de p[er]tinet et e[st] p[er] se negat, deficit q[ui]a in d[omi]nio na[m] co[m]
in sua inferiora p[er] ga na[m] p[er]tinet e[st] p[er] se ab inferioribus
n[on] solum negat d[omi]ni in alia na[m] co[m] specificat, sed etiam
e[st] fundata in inferiora q[ui]a in se affinis h[ic] aliam uni-
tatem qua de p[er]tinet: haec unitas e[st] p[er]tinetia sig[na]lem repe-
nit in Subto apto ut dicitur in inferiora p[er] quam
deuocem de p[er]tinet ut p[er] formam negatam.

Conuenit haec unitas p[er]tinetia cum unitate
se p[er]tinet q[ui]a de p[er]tinet q[ui]a na[m] contracta ab inferioribus
et de p[er]tinet q[ui]a p[er]tinet in na[m] unius p[er]tinet. Conuenit
etiam cum unitate p[er]tinet q[ui]a subto p[er]tinet unius e[st] etiam
subto unius p[er]tinet na[m] co[m] et de p[er]tinet q[ui]a
unitas formalis descendit un[de] na[m] ad inferiora uni-
tatis p[er]tinet de p[er]tinet p[er]tinet: conuenit cum
numerale q[ui]a utra q[ui]a subto in d[omi]nio sub-
conuenit q[ui]a unitas numeralis n[on] solum reddet sub-
to in d[omi]nio sed etiam in d[omi]nio in d[omi]nio unitas
p[er]tinet rom[an]icat na[m] co[m] in d[omi]nio in inferiora
sed n[on] in d[omi]nio in d[omi]nio: na[m] enim cum unitate p[er]tinet
on[is] p[er]tinet d[omi]nio. ex q[ui]a constat unitatem p[er]tinet

7

nec aliquam ex assignatis unitatibus sed magis con
uenire cum unitate formali.

Artus 22

Quia unitas postulat ad esse
sic ut de unitate procedant sine analogia et se fecit in
impedit esse pro ga ubi postulat simpliciter entitas
unius essentia ut dictum est sed analogia hinc entita
tem simpliciter diuersam et secundum quod unam cum
definitur ut ea quoniam non in hoc est ratio quod a modo loca
nem, sed non simpliciter de ueritate quod est.

Ob analogia proprie quoniam
dicente eodem nomine et ratio de suis inferioribus quod con
tat ex hoc quod ens sepe facit esse et eo quod secundum eum
in nomen et rationem egueletur a se de substantia et
accidente quod hoc suscipit et haec. Et ne quod ante sed
ens enim in eo simpliciter participat a substantia et ab acci
dente substantia quod magis ens deinde ratio entis
una sed multiplex unde quod hoc analogia facit
illa, loquitur de utriusque in proprio esse.

Quia unitas numeratilis impe
dit esse pro ga unitas aliter reddet esse in diuersum sed
diuisibile, et ex aptum ut conueniens suis inferioribus
unitas uero numeratilis subdit in diuersibilitatem nam
quod dicitur quod haec.

Ob unitas proportionis eum unitas aliter
sed unitas numeratilis eum proportionis eundem reddet nam
proportam ab aliter et de se dicitur sine amplius contra
heretibus quod et ne quod minorem unitas enim numera
lis in re dicit nam proportionem omnino ad se referentibus
quod eundem est de preminata quoniam unam quod in re dicitur
nam irregularitatis.

3. Nō unitas formalis omnino nec
essantia ad illud. p̄ q̄a ubi postulat nam unius son-
tu, sed unitatem formalem reddet nā una in essen-
tia. go. p̄ 2o q̄a unitas p̄cipio an̄t̄ip̄, sed nā uis ē
unum ens, go postulat aliquam unitatem, n̄ ḡaci-
lent, n̄ numeralem. go formalem.

4. Nō unitas factus n̄ sufficit a-
lii. p̄ q̄a unitas p̄cipio ubi ubi est ubi est ubi est illi p̄-
ria, ut n̄ p̄cipio p̄cipio ubi ubi est ubi est ubi est
p̄cipio p̄cipio. sed unitas formalis n̄ solum a-
uenit n̄cipio sed um illa descendit ad n̄cipio in
q̄o manet. go. p̄ 2o q̄a q̄do multiplicatio nā uis in
n̄cipio ubi multiplicatio etiam unitas factus go
q̄t essent p̄cipio, tot essent alia q̄d n̄ debet ab hac d̄m.

5. Hanc t̄m gl̄ia obicit Scotus in
desipio ubi tantum sit meatio unitatis formalis, n̄
illa p̄cipio. unum. go. hanc unitas factus sufficit.
6. Nō unitas antecedens. illa enim p̄cipio et alia. aptu
alio mo etiam exprimit unitatem p̄cipio, in co omi-
nim q̄d nā ut una comit apta illa seq̄t̄ q̄d ubi
unitas p̄cipio.

Ob. 2o unitas alii debet redere
nam comoncabilem in p̄cipio, sed sola unitas
formalis illam reddit comoncabilem go. A nego
minorem. unitas enim p̄cipio etiam reddit nā co-
moncabilem aptu d̄m. n̄ n̄ ad unitas
talem comoncabilem in p̄cipio formalis admittit.

Ob. 3o n̄ unitas p̄cipio aptu
aptu d̄m. ut sit in multis go q̄do fuerit in
alio, n̄ d̄m. ipsam aptu d̄m. A nego ubi qua-
gacum aptu d̄m sit p̄cipio ad d̄m qua-

potentia destruantur. p[ro]p[ri]os actus, ubi ubi commo[n]i-
 ti aptitudi[n]e p[ro]p[ri]am de se d[omi]nari aptum ut comp[er]-
 meantur de p[ro]p[ri]o. sed ex emplum in sabula si
 palmarum h[ab]ente aptitudinem d[omi]nari d[omi]nari in sua
 palmarum qua ubi h[ab]ent de se d[omi]nari h[ab]ent de
 aptitudinem ut actum aptitudi[n]e d[omi]nari.

Ob h[ab]entia ubi requirit certam
 aptitudinem sed unctas formatas hanc requirit
 g[en]e[ra]ta. At n[on] de minorum ambat enim fo[rm]as
 q[ui]do e[st] in antenaribus n[on] h[ab]et aliquam aptitudi-
 nem ut d[omi]nari, imo n[on] potest dari aptitudi[n]e nisi
 ubi d[omi]nari unitas p[ro]p[ri]a.

Ex d[omi]nari ubi g[en]e[ra]ta s[ed] h[ab]entia uni-
 tatem g[en]e[ra]tionis p[ro]p[ri]am ut p[ro]p[ri]am ubi q[ui]do re-
 maxime constat q[ui]na ubi n[on] solum d[omi]nari e[st] una
 in sententia q[ui]do n[on] d[omi]nari p[ro]p[ri]am formatam. sed
 etiam d[omi]nari e[st] una g[en]e[ra]ta ubi inferioribus in g[en]e[ra]-
 jenci e[st] mult[um] reflex. sed hoc n[on] potest nisi p[ro]p[ri]am
 sem g[en]e[ra]tionis g[en]e[ra]ta

Questio 3^a
 de aptitudine ubi

Artus 1°

De actu huius aptitudinis

Cum aptitudi[n]e d[omi]nari quaedam potentia logica ut diximus
 ut potentia n[on] potest se h[ab]ere explicari q[ui]n potest actus
 d[omi]nari p[ro]p[ri]os q[ui]do tant[um] actus tam aptitudines ade-
 tendam q[ui]n aptitudi[n]e d[omi]nari ad q[ui]do d[omi]nari.

Notat duplex e[st] actus aptitudinis
 p[ro]p[ri]am ut accipit e[st] e[st] d[omi]nari q[ui]n h[ab]et na-
 cum suis inferioribus 2° in e[st] d[omi]nari per q[ui]n

ipsa na a se nec coniungitur et coexistit in alijs. p[ro]
ha non est q[uod]a ille ubi p[ri]ncipaliter ubi q[uod] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
cum de inferioribus affirmare, si d[icitur] p[ro]p[ri]a identita
teriam possumus a se recipere ea h[ab]ere et animalia et no
ale et rep[re]sente. q[uod]o illa et constat q[uod]a n[on] bene dubi
q[uod]d Antecorruptus sit ho[m]o sit al[iter] sit rep[re]sente et illa hoc non
nisi q[uod]a d[icitur] identita, q[uod]o identita e[st] p[ri]ncipalis, aut
alij existentia no[n] secundarius.

Ob q[uod] p[ro]p[ri]a in se ubi existit
est p[ri]ncipalis actus, si q[uod] dem p[ro]p[ri]a existit q[uod] de
eas hoc ubi de inferioribus, et n[on] d[icitur] totu[m]. P[ro]
p[ro]p[ri]a nem. existit in q[uod]a q[uod] sit p[ri]ncipalis identita
te in hoc ubi. hoc n[on] e[st] p[ro]p[ri]a p[ri]ncipalis actus, sed
p[ro]p[ri]a tanq[uam] conditio sine q[uod] n[on] d[icitur] de actus et
ratio e[st] q[uod]a accidens in se n[on] p[ro]p[ri]a d[icitur] determinatum
subiectum, sed illi contingentes advenit acc[us]u[m].
si existat in aliquo n[on] habet identitatem cum illo
unde factu[m] in e[st] nunc d[icitur] de e[st] Antecorruptus e[st] ad
si q[uod] dem albedo n[on] habet identitatem cum illo nisi existan
te albo q[uod]d n[on] habet ut ratio p[ri]ncipalis, ut cur p[ro]p[ri]a
d[icitur] si q[uod] d[icitur] albedo de illo sit identita, q[uod] n[on] e[st]
antea regneret existit ut conditio sine q[uod] n[on]
nisi talis identita

Pr[imo] si ubi d[icitur] d[icitur] q[uod]a
habet, ut totu[m] p[ro]p[ri]a d[icitur] de e[st] totu[m] p[ro]p[ri]a d[icitur]
n[on] p[ro]p[ri]a affirmare de suis p[ro]p[ri]a q[uod]a h[ab]ere et identita
tem cum illo q[uod]o. et si p[ro]p[ri]a q[uod]a n[on] e[st] de e[st] de
t[er]mi[n]at[ur] cum suis inferioribus, p[ro]p[ri]a accidens no[n] e[st] q[uod]
sit in illo, si q[uod] dem existit e[st] contingens relati
one ubi q[uod]o.

Q

Ob ut totum si casu potentiale res-
 pectu partium debet continere formaliter totum id
 qd e in inferioribus, sed genus nempe animal
 n continet qd qd e in hac specie s. ho n conti net
 formaliter qd qd e in sebi esse gon dicetis ubi totu
 potentiale. Et animal dicere partem deformati
 et aliam ptem conotare et sic dicendum de specie
 s. ho dicere partem deformati petri et reliqua
 conotare. unde qd ratio ubi n e in abstracto spe-
 trase humanitas, ho e animalis, debet enim qd
 ratio importare totam nam si n deformati parte
 de conotabo.

Instabit totum integrale nem-
 pe tabula palmanj het identitatem formalem
 cum sicut plij. tabula qrum di totum. go etiam
 ubi ut sit totum potentiale debet hanc entita-
 tem formalem cum tota na in divi duoram. Et con-
 cedo ante se dem et nego se qm. totum enim in-
 tegrale cum an ubi dat. vj p. q. in te gratum
 rebet het identitatem. totum ut potentiale n
 e necesse qd dicat de formali p. q. n integra-
 te animal cum n integrat p. reale nec hoc
 differentiam in divi duantem p. ssi.

Ob qd dicitur partem aliam ubi
 e existens in inferioribus qd qd qd qd in
 forma existunt existunt superiora in sebo
 enim existente existit ho necessarios. go. Et
 nos n negare existentiam e. actum ubi, sed
 secundario qd tu existentia e nobis novori
 tentitate idco visibi principatione et qd
 manet p. b. a. d. qd qd secundam p. m.

Ob³ actus appetitui dicitur e idem sita
go p idem sitatem et in practitudine debeat de
firi uille. A negotio scim gania n e uille g tunc ex
est actum sed g tunc ab eo p ondit et het apte
tudinem ad illud.

Artus 2us

3^a appetitudo sit aliqua negium
an possim

Suppono qd potentes arum a legue st positive et g h
sica, ut intellectus, uoluntas, ahenegue et logica ut
in repugnancia seu negatio repugnancia. sed notra
ilo. appetitudo uille e potentia negua i n repugnan
tia ut sit in inferentibus. pr^o 1° appetitudo uille
e ut sit in multis p sui diuisionem seu distributionem
sed sola potentia nega e que destruit p complecti
in actu. ut uisus in n repugnancia g m het tabu
la ut diuidat que destruit p diuisionem g etia.

Ob³ go saltem appetitudo ad q dicitur
lum erit potentia positiva. p^o g a appetitudo ad q
dicendum n e ad multa p sui distributionem g n n
ho enim q dicitur de p^o ideo n dicitur potestatem
p dicitur go it^o. dico illam e potentiam negiam
et n repugnanciam, quia e ad actum ex hinc uis
ut parit het potentiam ut uideat p^o ut a
metri ideo ha potentia dicitur n repugnancia ut
uideat, ut ametri. cum uisus appetitudo a h^o dicitur
tionem sed ab ex hinc uisus a h^o dicitur dicitur
etiam n repugnancia.

Et 2° ga hoc appetitudo sola
non uenit na p operationem intellectus sed
nihil reale p ondit a sola operatione intellectus

go illa. ultimo qz potentia realis et physica dicitur
 et ordinem ab aliquo actu a se distinctum
 p quem n distinguitur, sed dicitur ut patet in pote
 ntiis physicis assignatis, sed nia iis n distingui
 tr a se nec a singulis; go respectu illorum n habet
 potentiam physicam.

Existimatis / negatio em e qd
 possum obuat et scriptura e in repugnancia scilicet qd
 ut sit qd negum sed lem dictum e ut consistere n
 a p tione sed hoc n e dicendum go. Et nulum e in
 conuenient qd ut sit qd negum illa. In talibus go
 ale erit negatio negationis s a q dem illa n repugnans
 tra negat repugnantiam que e etiam negatio. Et ne
 go relationem qz illa repugnancia e relatio negu
 gantia, seu fun la nium talis relationis, s. singu
 laritas positiva.

Ob 2° dicitur hinc actus et po
 tentia est in eodem genere sed identitas e potetia
 go etiam potentia est potetia. Et e Thomi solum ale
 nute cum et potentiam e in eodem genere s specifi
 catione s potentiam et cum specificari p obitum; ut
 patet in potentia uideat et in uisione qua spe
 cificanti p obitum uisibile n dicitur si qd aut et
 potentia sunt in eodem genere qd amentali s
 q dem aut p tinet ab p dicationem actionis p a
 no ad iustitiam. Et Thomi in hac dixisse rem
 in e futuro seu possibili eolo cogni in eodem
 genere in q eolo qz in e actuali ut petrum sine
 existentem siue n temp eolocari sub eolo dinge
 nere subia p dicationibus; unde ignis aut sit
 potetia et potentia et negia.

Ob 3° negatio debet fundari in alio
q^o positivo sed hæc aptitudo de nega n^o habet in quo
fundari sing^l dem in ipsa sententia n^o fundati, q^o ad fu
dari in n^o q^o n^o repugnat, nam etiam deus fundat
inmediate negationes et n^o repugnantias, ut ut sit cog
noscibilis. Instabit q^o si ista n^o repugnantia fundati
in n^o decenter cum ipso adhibetur, ut ex p^o de in radi
alibus debetur eadem aptitudo, et consequenter ut nego
sequam^{ur} potentia enim nega^{ti} loquetur de forma nega^{ti} in
ut nisi in n^o repugnantia habita ut dividat.

proca s^o n^o cap 2° q^o 4° s^o 2° conser
sit hanc aptitudinem in p^o fine in s^o m^o p^orum e
senti potestatem, et separabilem, potestatem q^oant
q^o cum ex utroq^{ue} sicut ipsa n^o alio numquam ex utroq^{ue}: de
parabilem q^o autem coactat n^o q^o n^o e^o separata
n^o si admittenda talis mixtura, q^o talis mixtura n^o po
test aut existere: bene tamen e^o dicendum q^o sufficit
ad existere suam unitatem ut esse possit. sed de mix
tura ista fundata in ratione n^o de unitate
stere ratione fundatorum. q^o

Notat 3°

distinctione aptitudines
ad defendendam et proferendam.

Quæritur in hoc articulo duplex difficultas in q^o cadent sit
aptitudo q^o quam de utroq^{ue} in se, et q^o dicendo, an
duplex: 2^a e^o q^o aptitudo de unitate in se, et in se
tam. 3^a e^o abinet ad rationem difficultatem e^o certum apte
tudinem ad defendendam e^o distentionem ad aptitudinem
ad proferendam: q^o q^o repugnantia n^o de unitate et
habita forma negata a repugnantia, n^o q^o dicendo, sed
q^o negata, et negationes distinguuntur p^o formas
negatas

Qui tamen existimat una
 tantum esse appetitum unum primum
 et secundum aut esse in pluribus. 2. ut dicitur in
 1. de anima de illis obviat 20. Distincta appetitum
 ad essendam boni appetitum ad op. secundum
 una tantum est appetitum superiorem. Et distincta
 appetitum rationis ad essendam distinctam
 appetitum ad essendam rationis distinctam in formaliter; distincta
 rationis distinctam distinctam distinctam et sic se sub
 le distinctam quod est animalis ut est in distincta
 sole distincta his et ratio.

Ob 2. si est una potentia ad
 aut subordinatos species distinctas, ut videtur in
 intellecta q. appetitum iudicat et dicitur cum sit una
 tantum potentia ex eo quod aut subordinatis; et tal
 aut licet et rationem; sed aut grande subordi
 natis aut videtur. A maiorem esse veram in potentia
 y. physici potentis, ut videtur in exemplis adductis,
 et in potentis nigri potentis q. potentis multiplicanti
 Et ad 2. de potentia 37. s. app
 tibus dicitur in potentiam et remotam; certum
 in dicitur licet contrarium existens dicitur. q. q. a
 nia et potest sumi potest contracta, et potest esse
 subiecta ut in galanis tam est ubi referenda est ad
 distinctam potentiam. sicut in contracta sumatur
 nec dicitur potest esse in galanis; q. potest esse nullam
 appetitum remotam. Et 20. dicitur q. in nia contra
 et dicitur talis appetitum: sic arguitur. In galanis
 dicitur dicitur distincta appetitum in actibus eadem in
 est secundum 20. q. talis est alia, q. dicitur in 2
 q. una eadem q. negatio in potest esse naturaliter

in multis subiectis.

Obi. q. Scot. materia sub una forma
habet aptitudinem remotam ad aliam. q. simpliciter na
sub una differentia habet aptitudinem ad aliam. Haec
q. si ergo materia e. q. materia potest separari ab una
forma et aliam induere manente eadem singulorum
ut potest contracta nec diuinitat potest contrahi ad
alia differentia.

Obi. id qd habet unitatem formalem
potest conueniri, sed na contracta habet unitatem fra-
lem. q. d. disting. u. e. d. materia. id qd habet unita-
tatem formalem potest conueniri si unitas formalis fue-
rit in materia conueniente do. si fuerit in materia conue-
nienti q. h. e. na. scilicet nego. utrum q. d. e. q. d. in
diuinitate habet aptitudinem secundam ut
alio abstracto h. na. ut. sed haec aptitudo n. ha-
bit remota ad effectum sed p. ma ad abstractum.

In talibus dato qd na abstractis
abstracto in diuinitate tunc eam na habet aptitudi-
nem p. ma. ut iterum sit. ut p. h. e. q. d. haec
aptitudo que erat p. ma. ut abstracta h. e. na
singulorum dicitur remota ad effectum et q. d.
causam. Haec nego. si ergo. nunquam enim haec aptitu-
do de se. ut. h. e. q. d. na. neque ad effectum diuinitatem
neque ad p. ma. d. e. q. d. sed solum ut abstracta
h. e. na. e. q. d. aptitudo na. singularium. que q.
p. ma. h. e. q. d. aliquid. aggregatum harum
aptitudinum singularium de aptitudinem
h. e. q. d. remota. nego. Haec quia aptitudo
diuinitatis debet e. na. ut e. unitas q. d. e. q. d.
et in multis p. h. e.